

Višta ir viščiukai

Breana Kal
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Penki pūkuoti geltoni viščiukai spoksojo į Klarą. *Cyp, cyp, cyp!* Kiekvieną pavasarį Klaros šeima nusipirkdavo ir augindavo viščiukus. Šiandien jai reikėjo padėti tėčiui parsivežti juos namo, kur jie augs su kitais viščiukais.

Kelias, kuriuo jie važiavo, buvo duobėtas. Bet Klara tvirtai laikė dėžutę su viščiukais ant savo kelių. Ji švelniai paglostė vieną iš jų savo piršto galiuku. Jis buvo toks švelnus!

Kai Klara su tėčiu grįžo namo, jie nuėjo į galiniame kieme esančią vištidę. Vištidė buvo nedidelė pašiūrė, kur gyveno ir buvo susisukusios lizdas visos vištos.

„Kuriai vištai priskirsime šiuos viščiukus?“ – paklausė tėtis.

Klara apsižvalgė. Viena višta dėjo šiaudą į krūvą. Šiaudai galėtų būti jaukus lizdas naujiems viščiukams. Galbūt ji bus gera mama.

„Va šitai“, – pasakė Klara rodydama į tą vištą.

Tėtis švelniai paėmė viščiuką iš dėžės ir pastatė šalia tos vištos. Višta pažvelgė į viščiuką. Ji pakėlė savo sparną ir staiga viščiukas pranyko!

„Kur jis dingo? Ar viščiukui viskas gerai?“ – paklausė Klara.

Tėtis pritariamai linktelėjo. „Pažvelk.“

„Jėzus Kristus apie tai kalbėjo Raštuose“, – pasakė tėtis.

Viščiukas iškišo galvelę iš po vištos plunksnų.

„Kodėl višta taip padarė?“ – paklausė Klara.

„Kad apsaugotų viščiuką, – atsakė tėtis. – Ji saugos ir šildys jį po savo sparnais.“

Klara padėjo tėčiui perkelti kitus viščiukus prie jų naujos mamos vištos. Višta pakėlė savo sparnus, kad visus juos surinktų po jais.

„Žinai, Jėzus Kristus apie tai kalbėjo Raštuose“, – pasakė tėtis.

„Tikrai? – paklausė Klara. – Ką Jis pasakė?“

„Aš tau parodysiu.“

Klara su tėčiu įėjo į namus. Tėtis paėmė Šventuosius Raštus. Tada ėmė skaityti.

„Kaip dažnai Aš rinksiu jus, kaip višta surenka savo viščiukus po savo sparnais, jei atgailausite ir visa širdimi sugrįšite pas Mane.“*

Klara pagalvojo apie tuos viščiukus po vištos plunksnomis. „Tai ką, Jėzus surenka mus, kaip višta surenka viščiukus po savo sparnais?“ – paklausė Klara.

„Teisingai, – atsakė tėtis. – Jis saugo mus, kaip kad višta saugo savo viščiukus. Tačiau Jis saugo mus nuo kur kas daugiau nei šalčio. Jis žino, kada mums skauda, kada mes sergame ar esame liūdni. Jis ramina ir guodžia mus. Jis mumis rūpinasi.“

Kitą rytą Klara lesino vištą ir jos naujuosius viščiukus. Tai jai priminė Raštų ištrauką, kurią skaitė tėtis. Pagalvojusi apie Jėzų, ji nusišypsojo. Ji žinojo, kad Jis ją myli ir rūpinasi ja, kaip kad višta rūpinasi viščiukais. ●

*3 Nefio 10:6

Ką Klara sužinojo apie Jėzų Kristų?